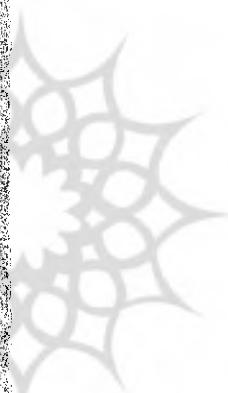

خیامی زهاری

پژوهشگاه علوم انسانی
پرتاب جامع علوم

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

مُقْبِرَةُ جَغْتَيْنِ * گَيْسُور

قریه گیسور در ۷۲ کیلومتری شمال شرقی گناباد واقع است. جغرافیای تاریخی شهر و شهرستان گناباد را نگارنده در شماره مخصوص دوهزار و پانصدمین سال بنیانگذاری شاهنشاهی ایران بررسیهای تاریخی، به اختصار مذکوراً و توضیح داشته است که در دوران پیش از اسلام یک معبر اصلی و جنگی داخل فلات ایران را از طریق تنگ کلات، مرکز شهرستان، دشت پشن و گیسور به قسمتهای شرقی و شمال شرقی آن مربوط می‌کرده است.

بنابراین گیسور که در قزدیلک کوههای کیپر (مرز شاهی^۱) قرار دارد یکی از آبادیهای

بعلم

عباس زمانی

(دکتر در باستان‌شناسی)

دانستادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی
دانشگاه تهران

*Djaghatein

** Geissour

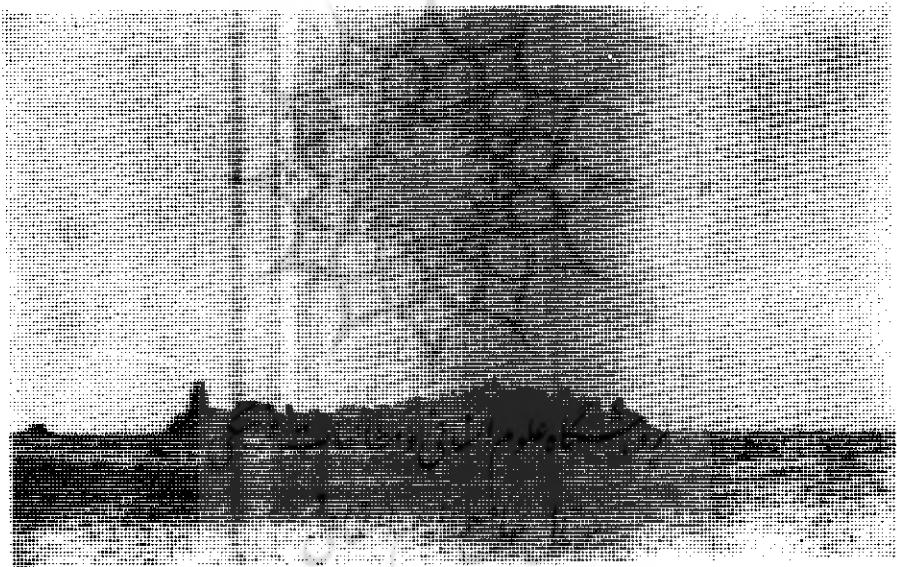
۱ - مجله بررسیهای تاریخی شماره مخصوص دوهزار و پانصدمین سال بنیانگذاری شاهنشاهی ایران، مهر ۱۳۵۰ ص ۳۸۹.

۲ - کیپر = بركی (Bareki) یا مرز شاهی، بر طبق اظهار استاد محترم آقای بهرام فرهوشی.

کنار این معبربوده و نام آن، که بر طبق اظهار استاد محترم بهرام فرهوشی بمعنی جای آتش یا آتش کیانی است^۳، قدمت آن را توجیه میکند.
در قریه گیسور اکنون چهار اثر تاریخی وجود دارد.

۱ - قلعه جدید گیسور که هم اکنون مورد استفاده مردم است و در حدود دویست سال قبل توسط حاجی حسنعلی بیک، پدر مظفرالسلطان گنابادی، ساخته شده است.

۲ - قلعه قدیم گیسور که گویا سابقاً در هر کز ده گیسور قرار داشته و فعلاً مخروبه است (شکل ۱).

منظره خرابه قلعه قدیم گیسور گناباد

۳ - مقبره جفتین که در نزدیک قلعه قدیم گیسور واقع و مورد بحث این مقاله است.

۴ - قبرستانی که فعلاً در زیر شنهای روان مخفی است و بر طبق اظهار

۳ - ایشان فرمودند گیسور = گای سور، جای سور یا جای آتش و اگر گیسور (با کاف) باشد بمعنی سور کی یا آتش شاهی است.

بعضی از ریش‌سفیدان محل مشهور به گورستان گیرها و قبور آن از سنگ است و در نزدیک قله‌ای بنام «پیش چنگ Pich-Tchong» واقع می‌باشد.

هقیره جفتین - بنا بر اظهار بعضی از ریش‌سفیدان محل جفتین (جفتای) پسر چنگیز خان مغول در جنگی زخم برداشته و در گیسور مرده و در این هقیره دفن شده است. جفتای، دومین پسر چنگیز، پس از فوت پدرش وارث سر زمینهای واقع در شرق مaurae النهر و نقاط مجاور آن گردید^۴. و بنابراین او در گیسور گناباد جنگی نکرده است که در آنجا کشته شود و به فرض اینکه دامنه حکومت او ناگناباد هم کشیده شده باشد لیلی برفوت وی در گیسور، در دسترس نیست. در عین حال شایعه محلی راجع به صاحب مقبره میتواند تاریخ تقویمی بنارا، که دوره مغول است، تقویت کند.

بنظر نگارنده این بنا در زمرة مقابر هر بوظ به دوره مغول و احتمالاً متعلق به یکی از شاهزادگان یا صاحب منصبان آن سلسله است و این نظر پس از بررسی نقشه بنا و شیوه ساختمانی و مصالح و تزیین آن توجیه و رابطه اش با بناهای این قبل و بعد از آن بیان خواهد گردید.

الف - نقشه بنا : نقشه این بنا در داخل مربع و در خارج هشت ضلعی (شکل ۲) و مشتمل بر قسمتهای مختلف بدینقرار است :

یک تالار مربع هر ضلع آن ۷۸/۶ متر.

دیوار چهار جانب تالار به ضخامت یک متر که دیوارهای خارجی بنابدان پیوسته است.

چهار درگاه در چهار ضلع هر یک به عرض ۱/۲۰ متر.

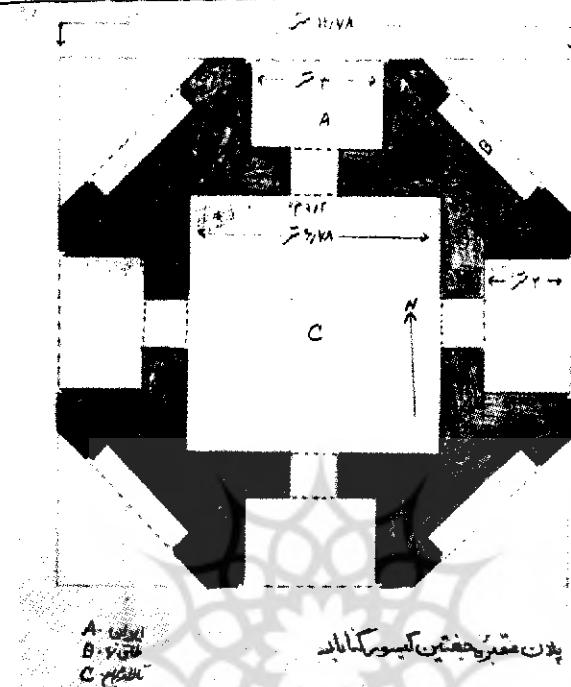
چهار ایوان در چهار ضلع خارجی هر یک به عمق ۲ متر.

چهار طاق نما در چهار گوشه بريده هر یک به عمق ۵۰/۰ متر.

چهار جفت جرز شش ضلعی غیر منظم در طرفین ایوانها که طول هر ضلع بیرون آن ۹۲/۰ متر است.

^۴ - سلسله‌های اسلامی، نوشتۀ کلیفورداد موند بوسورث، ترجمه فریدون بدره‌ای،

تهران ۱۳۴۹، ص ۲۱۸.

پلات مقبره جفتین گیسورد گناباد

نقشه مقبره جفتین گیسورد گناباد

ب - شیوه بنا :

این بنا در زمرة مقابر بر جی هشت ضلعی است (شکل ۳) که چگونگی

مقبره جفتین گیسورد گناباد از سمت جنوب

جهه خارجی آن از بائین به بالا بقرار ذیل است :

۱ - سکوی زیر بنای که فعلا نیم متر از سطح اراضی اطراف خود بلند تر

است ولی رنگ متفاوت آجرهای طرفین ایوانها و همچنین برآمدگی کف در گاهها این احتمال را پیش میآورد که سکوی هزبور سابقاً لااقل یک متر ارتفاع داشته و به تدریج کف ایوانها گود شده است .

۲ - چهار ایوان در چهار ضلع اصلی به پهنای ۳ و عمق ۲ و بلندی (تا تیزی قوس) بیش از ۵ متر .

۳ - چهار در گاه با پوشش معروف به کلیل به پهنای ۱/۲۰ متر و عمق یک متر و بلندی ۲ متر . در بالای هر یک از این در گاهها یک دریچه به پهنای یک متر و عمق یک متر و بلندی یک مترو نیم با قوس جناغی * تعییه گردیده و درین قوس در گاه و کف دریچه فاصله ای آجری وجود داشته که برطبق اظهار بعضی از ریش سفیدان محل داخل آن خالی بوده است .

۴ - چهار طاق نما به عمق ۵۰ سانتی متر و دهنده و ارتفاع مساوی با ایوانها در لبه دهنۀ ایوانها و طاق نماها ، نیش یا فرجه ای به دقت و با دو حاشیۀ نامساوی تعییه شده است باین معنی که پهنای حاشیۀ هجاور لبه ایوانها و طاق نماها ۱۴ و پهنای حاشیۀ دیگر ۷ سانتی متر است .

۵ - چهار جفت جرز که پایه آنهاش ضلعی غیر منتظم است و سطح خارجی آنها را دو بدنۀ و زه ° بین آن دو تشكیل میدهد .

۶ - سقف ایوانها و طاق نماها با طاقهای گهواره‌ای جناغی پوشیده شده ولی طرز پوشش با روش معمولی این گونه سقف‌ها متفاوت است باین معنی که برای ایجاد سقف‌های گهواره‌ای معمولی ابتدا در بالای دیوار انتهای ایوان یا انتهای اطاق هسته طیل نیم صفحه مدوری بنام اسپر ** می‌سازند و آن گاه رجهای خشت

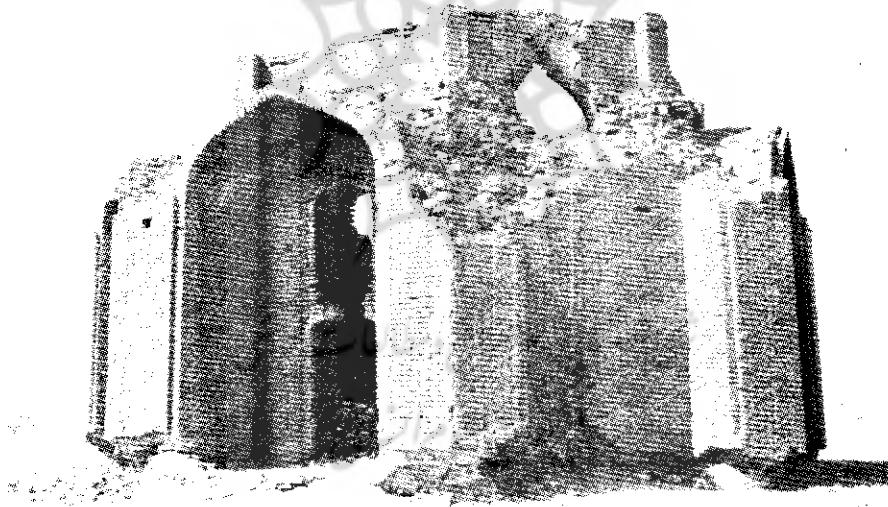
** قوس جناغی به شکل جناغ است و به آن قوس شکسته هم می‌گویند

** مقصود تیزی و فصل مشترک بین دو بدنۀ است .

** اسپر یا سپر همان نیم صفحه مدور عمودی است که تکیه گاه رجهای خشت و آجر سقف گهواره‌ای می‌باشد .

یا آجر را عموداً و بشکل نیم حلقه با آن تکیه میدهند و با تکرار رچها سقف را با تمام میرسانند در حالی که در مقبره جفتین به چیدن افقی آجرها در دیوارهای طرفین ایوانها و طاق نماها ادامه داده و از حدود ۵/۳ متر ارتفاع آنها را بداخل متمایل و در کلید قوس بهم متصل کرده اند. به عبارت دیگر نصف راست سقف از ادامه و اینحنا دیوار طرف راست و نصف چپ آن از ادامه و اینحنا دیوار سمت چپ ایوان یا طاق نما حاصل شده است. قوس سریهن چهار در گاه و قوس جناغی چهار در چهار بالای آنها نیز به همین ترتیب ایجاد گردیده است.

۷ - قسمت پائین گنبد معروف به گردنی یا ساقه گنبد که بصورت منشور همن القاعدة منتظم و مرکب از هشت جرز مکعبی و طاق نماهای بین آنها، بنظر هیرسد (شکل ۴). چهار ضلع این منشور در روی چهار دیوار تالار

مقبره جفتین گیسورد گناباد از سمت جنوب شرقی

مربع قرار گرفته است و بنابر این قطر آن چهار متر از قطر خارجی برج اصلی کمتر بوده^۶ و بر بام بنادر اطراف منشور کوچک یک مهتابی حلقوی به پهنای ۲ متر وجود داشته است. گنبد و همچنین آجرهای بالای دیوارها و جرزهای

۶ - پس از وضع عمق ایوانها.

منشور بزرگ و کوچک فرو ریخته و صورت اصلی آن بخوبی روشن نیست و دوپوشی یا یک پوشی بودن گنبد را نیز نمیتوان بخوبی تشخیص داد.

۸ - چهار قوس که در بالای گوشوارها زده شده و در واقع، به جای گوشوارها، حمل قسمتی از بار گنبد بر فراز آنها قرار میگرفته است.^۷

در داخل مقبره جنتیین قسمتهای زیر به چشم میخورد:

اول چهار دیوار آجری به ارتفاع ۱۳۰/۴ متر (۶۴ آجر) که در هر یک از آنها یک در گاه و دریچه بالای آن جلب توجه میکند (شکل ۹).

دیوار داخل تالار مریع مقبره گیسسور نهاد خلخ شرقی

دوم چهار طاق نما با قوس جناحی در بالای چهار دیوار.

۷ - میتوان برای تحول گوشوار دو دوره فاصل شد: یکی هنگامی که عامل معمار بشمارد میرفته و قسمتی از بار گنبد بر آن قرار داشته است. دیگری هنگامی که یک عنصر تزئینی بوده و در حقیقت بربار پایه گنبد می‌افزوده است، بمجله شماره ۱۰۶ هنر و مردم، مرداد ۱۳۵۰، نوشتۀ اینجانب، ص ۱۷-۲ مراجعت شود.

سوم چهار گوشوار نیم مخروطی (به اصطلاح محلی شاخ بزی) در بالای چهار گوش و در زیر چهار قوس فوق الذکر.^۸ این چهار طاق نما و چهار گوشوار، و چهار گوشوار لچکی بین آنها که با گچ ترتیب یافته است (شکل ۶)، در روی پیش آمد گی یک رج آجر استوار گشته و بدین ترتیب منطقه تغییر حالت از دیوارها مشخص شده است.

از داخل سقف چیزی که بتواند چگونگی وضع اصلی آن را روشن کند باقی نمانده است ولی بطوری که از بعضی رجهای آجر واقع در بالای طاق نماها بر می آید (شکل ۶) احتمالاً گنبد داخلی با حلقه های آجر انقی، که هر حلقة بالا نسبت به حلقة پائین خود قدری در فضای داخل پیش آمده بوده، پوشیده شده است.

ج - مصالح و تزیینات.

مصالح این هنر ساده و عبارت از :

۱ - آجر و نیم آجر که در داخل و خارج آن بکار رفته است.

۲ - گچ که در همه جای بنا، اکثر مخلوط با خاک، به صورت ملاط و گاهی بند کشی، بکار رفته است. تزیین آجری جالب توجهی، جز طاق نماها و ایوانها و نبش های منشور ساقه و جرذها و طاق نماهای منشور پسایه گنبد، به چشم نمی خورد ولی بطوری که ظاهر بنا حکایت می کند، داخل گوشوارها و احتمالاً داخل گنبد گچ آندود بوده و اضافه بر آن در گوشوارهای لچکی^۹

۳ - به فرانس ۷ مراجعت شود.

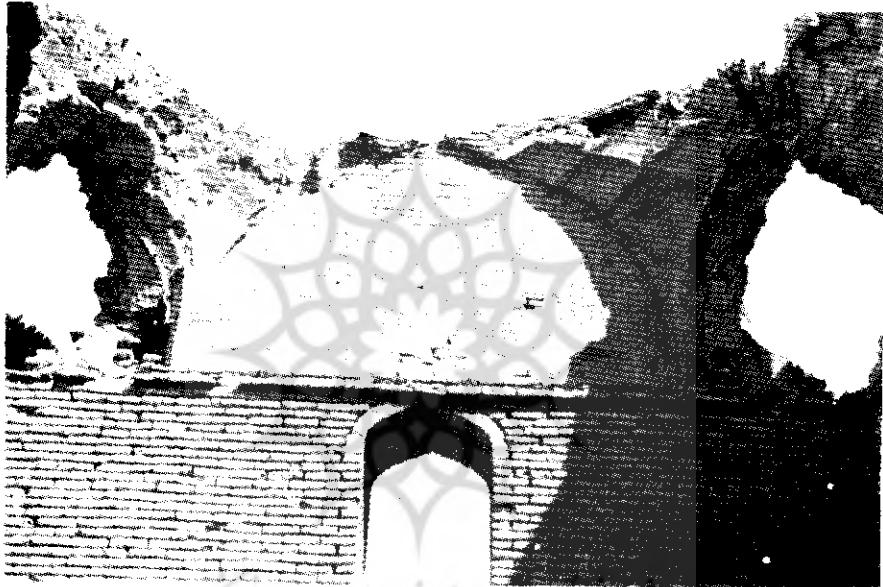
۴ - مقصود تغییر حالت از مربع به مدور است. منطقه تغییر حالت را، که بین مربع و مدور است ناحیه برزخ نیز میگویند؛ معماری اسلامی ایران در دوره ایلخانیان، اثر دونالد ن. ویلبر، ترجمه دکتر عبدالله فریار، تهران ۱۳۴۶، ص ۷۸.

۵ - برای شناخت گوشوار و گوشوار لچکی به شماره ۱۰۶ مجله هنر و مردم، مرداد ۱۳۵۰، نوشتة اینجانب، ص ۶ و ۷ مراجعت شود.

منطقهٔ تغییر حالت لوزیهای با گچ ترتیب داده شده است (شکل ۶)

د - توجیه نظر در اتساب بنای دوره مغول:

اول از نظر نقشه - بطوریکه یاد آورشد^{۱۱} نقشهٔ مقبرهٔ جفتین در خارج هشت ضلعی و در داخل چهار ضلعی است . در دورهٔ مغول نقشه‌های هشت ضلعی و چهار ضلعی زیاد بکار میرفته و نمونه‌های زیر از آن جمله است:

بالای دیوار داخلی خلیع شهری مقبرهٔ جفتین و یک طاق نمای بالقوس جناغی و دو گوشوار آن

۱ - مقبرهٔ امامزاده جعفر قم (شکل ۷) مورخ ۶۷۷-۶۷۹ هجری^{۱۲}

۲ - مقبرهٔ سلطان محمد داولجایتو در سلطانیه مورخ ۷۰۵-۷۱۳ هجری^{۱۳}

۳ - مقبرهٔ زیارتی بجنورد مورخ حدود ۷۰۰ هجری^{۱۴}

۴ - مقبرهٔ امامزاده جعفر اصفهان مورخ اوایل قرن هشتم هجری^{۱۵}

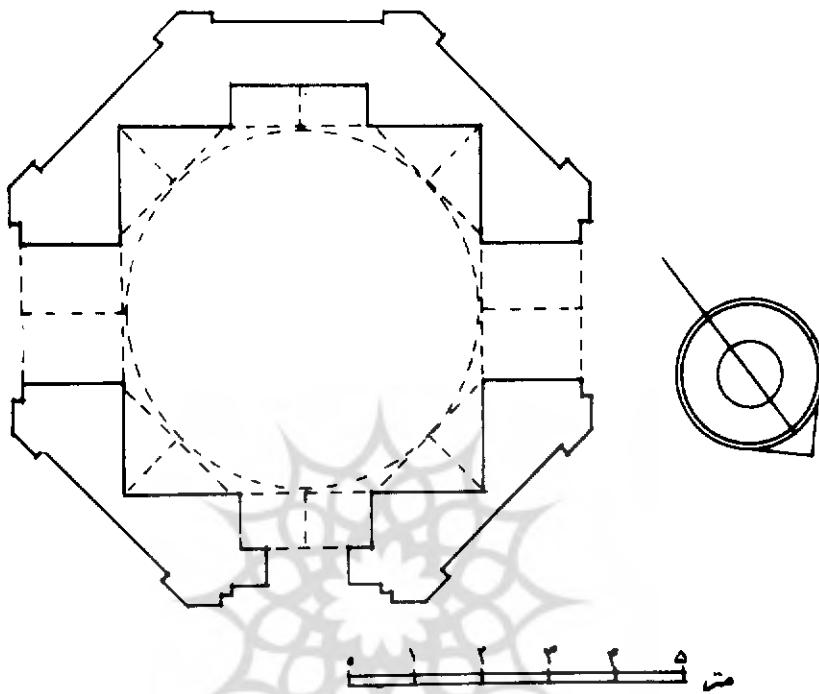
۵ - مقبرهٔ چلبی اوغلودر سلطانیه (شکل ۸) مورخ ۷۳۳ هجری^{۱۶}

۱۱ - به شکل ۲ توجه شود .

۱۲ - معماری اسلامی ایران در دوره ایلخانان ، اثر دو نالد ن. ویلبر،

ترجمه دکتر عبدالله فریار ، تهران ۱۳۴۶ ، ص ۱۲۴ و ۱۴۲ و ۱۷۳ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲

۱۳ - Godard,L'art de l'Iran,Paris,1962, P.368,Fig 240.

نقشه بقعه امام زاده جعفر قم مربوط به دوره مغول

از بین مقابر فوق الذکر امامزاده جعفر قم در داخل چهار ضلعی است و همانندی بیشتری با مقبره جفتین دارد (شکل ۷)، با این تفاوت که امامزاده جعفر باسه ایوان بخارج راه دارد و ایوان یک سمت آن بسته است. در عین حال وقتی نقشه این دو بنارا در کنار هم بگذاریم آنها را بسیار نزدیک و همانند یکدیگر خواهیم یافت.

حقیره زیارتی بجنورد (شکل ۹) نیز شباهت فوق العاده‌ای به مقبره جفتین دارد زیرا :

اولاًمانند مقبره جفتین در داخل مربع است (شکل ۱۰)

ثانیاً در چهار ضلع اصلی آن چهار ایوان وجود دارد.

ثالثاً در چهار گوش بیرون آن چهار طاق نما وجود دارد.

مقبره چلی اوغلودر سلطانیه که مائند مقبره جغتین گیسورد گناباد در خارج هشت و جویی است

رابعاً در هشت گوشہ بیرون آن چهار جفت جرز چند ضلعی غیر منتظم وجود دارد و حتی نبش‌ها از نظر نیفتاده است.

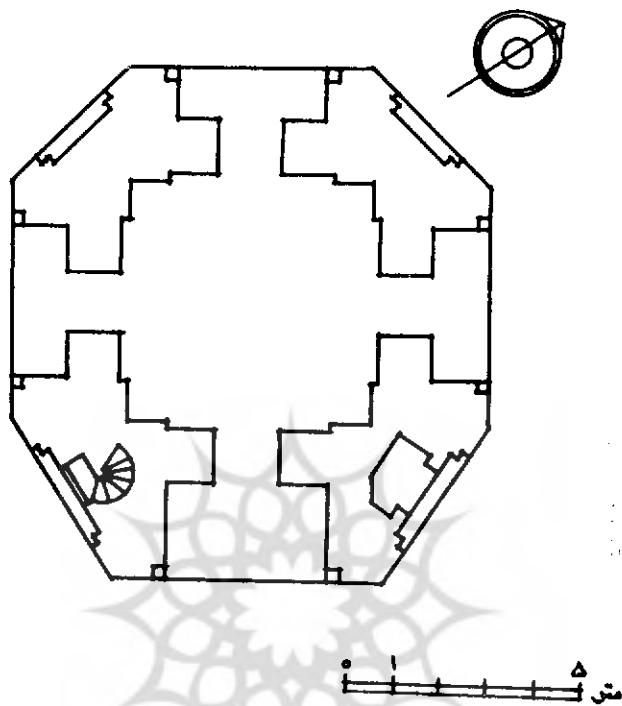
تفاوت هیئت‌صری که به چشم می‌خورد عمق یکی از ایوانه‌ها، در هتبره زیارتی، است که نسبت به سه ایوان دیگر بیشتر است.

دوم از نظر شیوه ساختمان و مصالح - مقبره جفتین، با وجود یکه گنبده و بعضی قوسهای آن فروریخته است همانندی نزدیک آن با مقابر دیگر دوره مغول، چون اماهزاده جعفر قم و مقبره زیارتی بجنورد (شکل ۹) از نظر ایوانها و طاق‌نماها و جرزهای خارجی به خوبی نمایانست و از لحاظ گوشواره‌ها و قوسهای جناغی و گوشواره‌های لچکی بالا کثر بناهای آن دوره شباهت دارد. قسمتهای دیگری که در این بناء وجود دارد و در بعضی بناهای مربوط به دوره مغول، بکار رفته عبارت است از:

۱ - قوسهای موسوم به کلیل که در طاق‌نماهای خارج مقبره سلطانیه دیده می‌شود.

نمایه زیارتی بجنورد که مانند مقبره جفتین می‌سود گذاباد در خارج هشت وجهی است

نقشه مقبره زیارتی بختوره مربوط به دوره مغول

- ۲ - سقف گهواره‌ای جناغی ایوانها که در بعضی طاق‌نماها یا ایوانچه‌های مقبره سلطانیه دیده می‌شود و بطوریکه قبل از آوری گردید روش هتفاوتی با سایر سقف‌های گهواره‌ای در آن رعایت شده است.^{۱۷}
- ۳ - طاق این مقبره نیز، همانند طاق محراب مقبره بسطام مورخ حدود ۷۰۰ هجری از روی یک قرنیز پیش آمده شروع شده است.
- ۴ - چگونگی بکار رفتن آجر و گچ در این مقبره در بناهای دوره مغول بسیار بکار بسته شده حتی اندازه‌ها و طرز چیدن آجرهای آن نظیر اکثر بناهای دوره مغول هیبیاشد.^{۱۸}

۱۷ - در شکل شماره ۴ دقت شود.

۱۸ - معماری اسلامی ایران در دوره ایلخانان، اثر دونالد ن. ویلبر، ترجمه دکتر عیدالله فریدار، تهران ۱۳۴۶، ص ۸۵ و ۵۱.

ه - رابطه بنا با بناهای قبل و بعد از آن.

مقیره جفتین گیسور، مانند سایر بناهای نظیر خود در دوره مغول، از روشهای قبل الهام یافته و به بناهای بعد الهام پخشیده است زیرا:

اولاً در اساس نقشه‌این بنامربع و به گونه دیگر چلپیائی است که بازوهای آن را چهار درگاه وايوانهای جلو آنها تشکیل میدهد و این گونه نقشه از دوران باستان تا عصر حاضر در ایران معمول بوده و هست و در این مورد میتوان به مثالهای ذیل اشاره نمود:

۱ - نقشه بازه هور مربوط به اوایل دوره ساسانی واقع در کنار راه مشهد - قربت حیدریه^{۱۹}

۲ - نقشه تالار کاخ بیشاپور فارس مربوط به زمان شاپور اول (۲۷۲ -

۲۴۱ م. ۲۱۰)

۳ - نقشه آرامگاه امیر اسماعیل سامانی (۲۹۵ - ۲۷۹ ه). در بخارا.^{۲۱}

۴ - نقشه تالار مرربع مسجد جامع اردستان مربوط به دوره سلجوقی.^{۲۲}

۵ - نقشه گور امیر یا مقبره امیر تیمور (۸۰۷ - ۷۷۱ ه). در سمرقند.^{۲۳}

۶ - نقشه کاخ هشت بهشت مربوط به دوره صفوی در اصفهان.^{۲۴}

۷ - نقشه کاخ خورشید (شکل ۱۱) در کلات خراسان مربوط به زمان

نادرشاه افشار (۱۱۶۰ - ۱۱۴۸ ه.)^{۲۵}

19- A.U. Pope, A Survey of persian art, London, 1937, V. 1, p. 552.

20- Edith porada, Iran ancien, Paris, 1963, P. 194.

21- Idem. A Survey of persian art, V. 2, P-948, a and c.

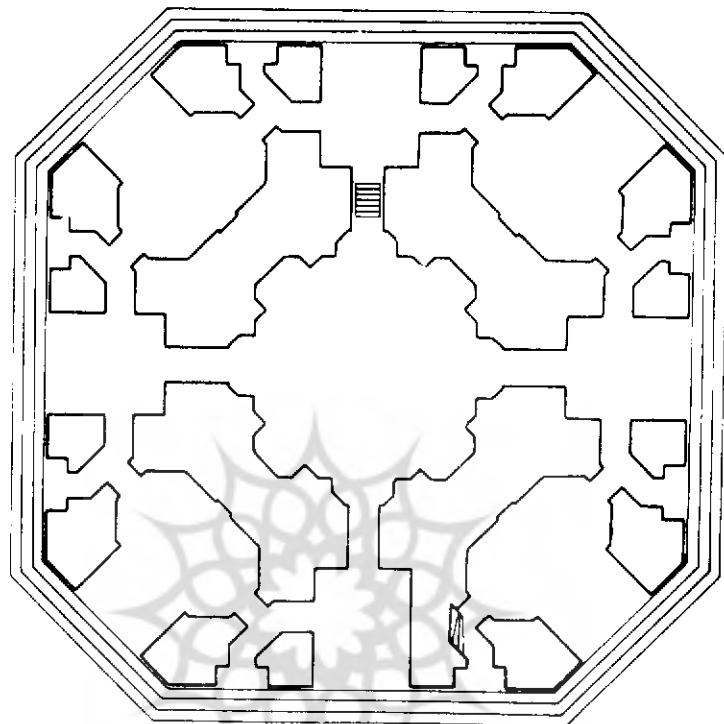
22 و 23- Idem. P. 951 et p. 1152.

24 - آثار ایران، جلد دوم، جزو اول، ترجمه سید محمد تقی مصطفوی، تهران-

۱۳۱۸، ۱۱۱ ص

25 - مجله باستان‌شناسی و هنر ایران، شماره چهارم، پائیز و زمستان ۱۳۴۸،

۶۵، نوشته دکتر پرویز رجایی.

نقشه کاخ خورشید کلات نادری (خراسان) مربوط به زمان ناصرشاه افشار

۸ - نقشه و بنای معروف به کلاه فرنگی یا مقبره کریم خان زند (۱۱۹۳ -

۱۱۶۳ ه.) در شیراز.

۹ - نقشه محوطه شہستان بزرگ که جنوبی مسجد و مدرسه عالی سپهسالار

تهران مربوط به آخر قرن ۱۳ هجری .

ثانیاً در سقف گنبدی این مقبره از گوشوار استفاده شده است . گوشوار برای

تسهیل تعبیه یک گنبد دور در روی نقشه مربع تالارهای زمان ساسانی و احیاناً

اشکانی بکار میرفته است . این عامل ساختمنی که هدت چهار قرن در معماری

ساسانی هتدائل بود توسط معماران اسلامی تقلید گردیده و تحول پیدا کرده است .

در قرن دوم هجری این عامل ساختمنی در اطاق هر بعی از بناهای رقه در شمال

۲۶ - اقليم پارس ، تأليف سيد محمد تقى مصطفوى ، تهران ۱۳۴۳ ، ص ۵۸۶ و ۵۹۰ .

بین‌النهرین بکار رفت ولی به چهار گوشوار یک منشور هشت ضلعی هم افزوده شد . یک قرن بعد یعنی حدود سال ۳۰۰ هجری از همین روش ، با تفصیل بیشتری ، در آرامگاه امیر اسماعیل ساها نی پیروی شد و در زمان سلجوقیان قسمتهای دیگری اضافه و منطقه تغییر حالت از هر چهار گوشه مشتمل بر چهار قسمت گردید :

- ۱ - چهار گوشوار در چهار گوشه و چهار طاق نما در روی چهار دیوار .
- ۲ - یک هشت‌برمنظم که در نتیجه قسمت اول بدست آمده بود .
- ۳ - یک شانزده‌بر در روی هشت‌بر .
- ۴ - یک استوانه کوتاه در روی شانزده‌بر .

گنبد‌های زمان سلجوقی از رفیع‌ترین گنبد‌های یک پوشی در تاریخ معماری ایران می‌باشد و این رفعت احتیاج به منطقه تغییر حالت وسیعی که نقش اصلی آن به عهده گوشوار بوده داشته است ^{۲۷} ولی به تدریج که گنبد‌های دوپوشی معمول گشت از تفصیل منطقه تغییر حالت کاسته شد و شاید نیازی به چند ضلعی هائی که بر فراز یکدیگر ایجاد کردند نرفت و این معنی در منطقه تغییر حالت مقبره جختین گیسور گناباد و همچنین در بناهای دوره صفوی ^{۲۸} و بعد از آن دیده می‌شود . به عبارت دیگر مقبره جختین از نظر گنبد و عنصر اصلی تعبیه آن یعنی گوشوار ، با بناهای قبل و بعد از خود پیوستگی دارد .

ثالثاً در مقبره جختین ایوانها ، طاق نماها و قوسهای جناغی و کلیل بکار رفته است . ایوان و طاق نما قبل از اسلام در ایران معمول بوده و مثال رoshn این مورد طاق کسری و طاق نماهای طرفین آن است . قوس جناغی نیز بر مبنای معماری دوران ساسانی قرار داشته و در دوره اسلامی تحول یافته است .

۲۷ - گوشوار و گوشوار تزئینی در آثار تاریخی اسلامی ایران ، نوشتۀ اینجانب در شماره ۱۰۶ مجله هنر و مردم ، ص ۸۱۹ و ۲۸ - ایضاً مجله هنر و مردم ، ص ۱۱۳ و ۱۴۶ .

قوسهای پشت نمای طاق کسری ،^{۲۹} قوسهای مقبره امیر اسماعیل سامانی^{۳۰} ،
قوسهای مسجد جمعه نائین^{۳۱} و قوسهای مسجد جمعه اصفهان^{۳۲} هر بوطبه
پیش از دوره مغول ، و قوسهای مسجد گوهر شاد مشهد^{۳۳} ، مسجد شاه اصفهان^{۳۴}
و مسجد شاه تهران^{۳۵} هر بوطبه بعداز دوره مغول ، دلیل این مدعای میتواند بود .
رابعاً در سقف گهواره‌ای ایوانهای مقبره جفتین روش مخصوصی بکار
رفته است به این معنی که در بالای دیوار انتهای آنها اسپر نساخته‌اند بلکه
بوسیله چیدن افقی آجر در دیوارهای طرفین و انحنای آن ، سقف را ترتیب
داده‌اند . این روش در دوره ساسانی طاق کسری است . در این طاق ابتدا از همین روش
نمونه دوره ساسانی طاق کسری است . در این طاق استفاده و سلیجویی نیز مورد توجه بوده است .
استفاده و بالادامه انحنای دیوارهای طرفین ، فضای ایوان مستطیل را سیک
کرده و آنگاه گهواره عمومی را تعییه کرده‌اند . نمونه دوره سلیجویی ایوان
شمالی مسجد جمعه اصفهان را میتوان ذکر کرد که برای ایجاد سقف آن
کلا از همین روش پیروی کرده‌اند .

خامساً مصالح عمده مقبره جفتین آجر و گچ است و این دونوع مصالح
در دوره ساسانی ، از جمله طاق کسری و کاخ دامغان ، هورد استعمال فراوان
داشته و بعداز آن دوره نیز به کثرت در بنایهای سراسر دوران اسلامی بکار
رفته و میرود .^{۳۶}

29— A.U. Pope persian architecture, London 1965, p. 83.

30— A.U. pope, A Survey of persian art, V. 4, p. 152 B.

31— Idem, P. 265, et V. 2, p. 936.

32— Idem, P. 291 et 299.

33— Idem, P. 430

34— Idem, 468.

۳۵— فهرست بنایهای تاریخی و اماکن باستانی ایران ، تهران ۱۳۴۵ ، نشریه
سازمان ملی حفاظت آثار باستانی ، ص ۱۵۳ .

۳۶— معماری اسلامی ایران در دوره ایلخانان ، اثر دو ناله ن ویلبر ، ترجمه دکتر عبدالله

فریار ، تهران ۱۳۴۶ ، ص ۸۵۶

سادساً هقبره جفتین در روی سکو ساخته شده است . سکوی زیر بنا از دوران باستان در ایران معمول بوده و در دوران اسلامی بکار بردن آن ادامه یافته است و مثالهای ذیل به عنوان نمونه ذکر میشود :

تخت جمشید هربوط به دوره هخامنشی^{۳۷}

قصر شیرین هربوط به دوره ساسانی^{۳۸}

گنبد سرخ مراغه هربوط به دوره سلجوقی^{۳۹}

گنبد غفاریه مراغه هربوط به دوره هغول

کاخ چهل ستون اصفهان هربوط به دوره صفوی

کاخ خورشید کلاات نادری هربوط به دوره افشاریه

مقبره کریم خان هربوط به دوره زندیه

ایوان تخت مرمر کاخ گلستان تهران منسوب به دوره زندیه و قاجاریه

یقیناً با توجه به مین شرایط و وجود مشترک بوده است که دونالد ویلبر

میگوید : « آثار ساختمانی دوره ایلخانان مرحله‌ای از تاریخ پیوسته معماری

اسلامی ایران است و اشکان (فورمهای) دوره های قبل و خصوصیات طرح

و جزئیات آنها را منعکس می کند ». ^{۴۰} و راجع به مقبره زیارتی بهمنورد ،

شبیه ترین بنای دوره مغول به مقبره جفتین می افزاید : « در حقیقت این ساختمان

حلقه دیگری در تکامل این نقشه است که عبارت است از تبدیل مقبره

محصور دوره سلجوقی به مقبره کلاه فرنگی هانند دوره صفوی ». ^{۴۱}

37 — 38 — Edith porada, Iran ancien, Paris, 1963, P. 142 et 192.

39 — A. Godard, Athar-é Iran, T. 1, Fas. 1, P. 127, Fig. 85.

۴۰ — معماری اسلامی ایران در دوره ایلخانان ، اثر دونالد . ویلبر ، ترجمه

دکتر عبدالله فریاد ، تهران ۱۳۴۶ ، ص ۳۳

۴۱ ایضاً معماری اسلامی ایران در دوره ایلخانان ، ص ۱۴۲ .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی